

Recurs introdus la 14 februarie 2019 de Hamas împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi extinsă) din 14 decembrie 2018 în cauza T-400/10 RENV, Hamas/Consiliul

(Cauza C-122/19 P)

(2019/C 131/36)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Hamas (reprezentant: L. Glock, avocat)

Celelalte părți din procedură: Consiliul Uniunii Europene, Republica Franceză, Comisia Europeană

Concluziile recurentului

— Anularea Hotărârii din 14 decembrie 2018, Hamas/Consiliul, T-400/10 RENV, în măsura în care prin aceasta a fost respinsă cererea de anulare a următoarelor acte:

— Decizia 2011/430/PESC a Consiliului din 18 iulie 2011 de actualizare a listei persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului (JO 2011, L 188, p. 47), Deciziile 2011/872/PESC a Consiliului din 22 decembrie 2011 (JO 2011, L 343, p. 54), 2012/333/PESC a Consiliului din 25 iunie 2012 (JO 2012, L 165, p. 72), 2012/765/PESC a Consiliului din 10 decembrie 2012 (JO 2012, L 337, p. 50), 2013/395/PESC a Consiliului din 25 iulie 2013 (JO 2013, L 201, p. 57), 2014/72/PESC a Consiliului din 10 februarie 2014 (JO 2014, L 40, p. 56), și 2014/483/PESC a Consiliului din 22 iulie 2014 (JO 2014, L 217, p. 35) care actualizează și, dacă este cazul, modifică lista persoanelor, grupurilor și entităților care fac obiectul articolelor 2, 3 și 4 din Poziția comună 2001/931/PESC privind aplicarea de măsuri specifice pentru combaterea terorismului și abrogă Deciziile 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 și, respectiv, 2014/72,

precum și

— Regulamentele de punere în aplicare (UE) nr. 687/2011 al Consiliului din 18 iulie 2011 (JO 2011, L 188, p. 2), nr. 1375/2011 al Consiliului din 22 decembrie 2011 (JO 2011, L 343, p. 10), nr. 542/2012 al Consiliului din 25 iunie 2012 (JO 2012, L 165, p. 12), nr. 1169/2012 al Consiliului din 10 decembrie 2012 (JO 2012, L 337, p. 2), nr. 714/2013 al Consiliului din 25 iulie 2013 (JO 2013, L 201, p. 10), nr. 125/2014 al Consiliului din 10 februarie 2014 (JO 2014, L 40, p. 9), și nr. 790/2014 al Consiliului din 22 iulie 2014 (JO 2014, L 217, p. 1) privind punerea în aplicare a articolului 2 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2580/2001 privind măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități în vederea combaterii terorismului și de abrogare a Regulamentelor de punere în aplicare (UE) nr. 83/2011, 687/2011, 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013 și, respectiv, 125/2014,

În măsura în care aceste acte privesc Hamas, inclusiv Hamas-Izz al-Din al-Qassem;

— Soluționarea în mod definitiv a aspectelor care fac obiectul prezentului recurs;

— Obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente cauzelor T-400/10, T-400/10 RENV și C-79/15 P și prezentei cauze.

Motivele și principalele argumente

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea principiilor care guvernează sarcina probei materialității faptelor:

— Tribunalul a încălcat principiile privind sarcina probei definite în Hotărârea Consiliul/Hamas, C-79/15 P, și a impus Hamas sarcina unei probe extrem de dificile, chiar imposibile;

- În subsidiar, Tribunalul a încălcat principiile care guvernează sarcina probei atunci când a statuat că Hamas nu formulase o contestație concretă și detaliată a faptelor stabilite de Consiliu;
 - Tribunalul și-a încălcat obligația de a răspunde corespunzător cerințelor legale la ansamblul argumentelor invocate de recurent cu privire la posibilitatea de a-i imputa acte de terorism.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la un control jurisdicțional efectiv:
- Tribunalul l-a privat pe recurent de dreptul la un control jurisdicțional efectiv întrucât nu a constatat că Consiliul nu demonstrase materialitatea faptelor care figurează în expunerile sale de motive;
 - Tribunalul a persistat în încălcarea dreptului la un control jurisdicțional efectiv, deși o măsură de organizare a procedurii confirmase că actele în litigiu nu aveau o bază factuală suficient de solidă;
 - Tribunalul a respins motivul întemeiat pe o eroare a Consiliului referitoare la materialitatea faptelor în urma unei proceduri dezechilibrate, în defavoarea recurentului.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Tribunalul a articolului 1 alineatul (4) din poziția comună atunci când a statuat că decizia britanică de care se preva Consiliul constituia o condamnare:
- Calificarea drept condamnare propusă de Tribunal nu este conformă cu criteriile stabilite de Poziția comună 2001/931 și goleşte de orice conținut obligația de motivare a actelor;
 - Pornind de la această calificare eronată, Tribunalul a făcut de asemenea imposibil controlul jurisdicțional al calificării faptelor deduse din deciziile naționale.
4. Al patrulea motiv: Tribunalul nu a putut respinge motivul potrivit căruia Consiliul nu luase suficient în considerare evoluția situației ca urmare a scurgerii timpului decât cu prețul unei încălcări a articolului 61 al doilea paragraf din Statutul Curții, al unei substituiri ilegale a motivelor și, prin urmare, al unei premise eronate.
5. Al cincilea motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea articolului 296 TFUE atunci când a statuat că faptele stabilite în mod autonom de Consiliu și calificarea lor sunt expuse suficient de precis și de concret în expunerea de motive pentru a fi contestate de recurent și controlate de instanță.

**Recurs introdus la 15 februarie 2019 de Consiliul Uniunii Europene împotriva Hotărârii Tribunalului
(Camera a patra extinsă) din 4 decembrie 2018 în cauza T-518/16, Carreras Sequeros și alții/Comisia**

(Cauza C-126/19 P)

(2019/C 131/37)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurent: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer, R. Meyer, agenți)

Celelalte părți din procedură: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserocchi, Marc Thieme Groen, Comisia Europeană, Parlamentul European

Concluziile recurentului

- Admiterea recursului;
- Soluționarea fondului cauzei și respingerea acțiunii în primă instanță ca nefondată;
- Obligarea reclamantilor în primă instanță la plata cheltuielilor de judecată suportate de Consiliu în cadrul prezentei proceduri.